

بررسی مقایسه‌ای اثرات ناشی از تزریق داخل صفاقی و داخل بطن مغزی

پیکروتوکسین و بیکوکولین در تنظیم گلوکز پلاسمایی موش کوچک

آزمایشگاهی

زهرای قیروانی* - دکتر محمد حسین پورغلامی**

*مربی رشته فیزیولوژی - دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

** عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس - دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

چکیده

مقدمه: گاما آمینوبوتیریک اسید (GABA) یک نروترانسمیتر مهم در سیستم اعصاب مرکزی می‌باشد. گزارشهای متعددی وجود دارد که گابا از طریق افزایش سطح پلاسمایی انسولین و کاهش گلوکاگون و سوماتواستاتین باعث کاهش میزان گلوکز خون می‌شود. هدف: این بررسی جهت مقایسه اثرات ناشی از تزریق داخل صفاقی و داخل بطن مغزی پیکروتوکسین و بیکوکولین در تنظیم گلوکز پلاسمایی موش کوچک آزمایشگاهی انجام گردید.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق تجربی جهت بررسی نقش پیکروتوکسین (آنتاگونیست غیر رقابتی) و بیکوکولین (آنتاگونیست رقابتی) از موش کوچک آزمایشگاهی، نژاد آلبینو و جنس نر با وزن ۲۰-۲۵ گرم استفاده شد. برای اندازه‌گیری قند خون، در فواصل زمانی معین، خونگیری از سینوس چشمی حیوان انجام شد. جهت اندازه‌گیری غلظت گلوکز خون از روش ارتوتولونیدین و دستگاه اسپکتروفتومتر استفاده شد. جهت تزریق داخل بطن مغزی (ICV) هر یک از این داروها در دوزهای مختلف، ۵ گروه حیوان که دوره بهبودی ۵ روزه را سپری کرده بودند ($n = 8$) انتخاب شد. ۴ گروه به ترتیب دوزهای ۱۰ و ۲۵ و ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم در میکرولیتر پیکروتوکسین و بیکوکولین بصورت جداگانه و گروه پنجم نرمال سالین را به صورت (ICV) دریافت کردند. خونگیری بلافاصله پس از تزریق دارو صورت گرفته و هر ۱۵ دقیقه تکرار شد و تا ۹۰ دقیقه ادامه داشت. در تزریق داخل صفاقی (IP) هر یک از آنتاگونیست‌ها ۵ گروه حیوان ($n=8$) انتخاب گردید. ۴ گروه اول دوزهای ۱، ۲، ۴ و ۶ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن هر یک از این داروها و گروه پنجم نرمال سالین را به صورت (IP) دریافت کردند. خونگیری بلافاصله بعد از تزریق دارو صورت گرفت و تا ۹۰ دقیقه ادامه داشت. به منظور مقایسه نتایج از آنالیز واریانس یکطرفه (one-way) استفاده شد و بین نمونه‌های معنی‌دار T-test به عمل آمد.

نتایج: بررسی نتایج نشان داد که پیکروتوکسین و بیکوکولین به صورت وابسته به دوز و زمان چه بصورت تزریق داخل صفاقی (IP) و چه بصورت تزریق داخل بطن مغزی سبب افزایش قند خون گردید. ($P < 0/05$) نکته دیگر اینست که افزایش قند خون تا زمان ۴۵ دقیقه در همه دوزها مشاهده می‌شود ولی پس از این زمان قند خون تقریباً طبق الگوی یکسانی کاهش می‌یابد و در ۹۰ دقیقه به حداقل مقدار خود می‌رسد. نتیجه‌گیری: در مجموع می‌توان گفت که افزایش گلوکز علاوه بر ترشح انسولین باعث ترشح گابا از سلولهای β پانکراس می‌شود و از آنجائیکه گابا در حالت عادی اثر مهار بر روی ترشح سوماتواستاتین و گلوکاگون دارد، بنابراین قند خون در این مرحله کاهش می‌یابد. به نظر می‌رسد که گیرنده‌های گابا - A در تنظیم قند خون نقش مهمی دارند. در خاتمه باید اضافه نمود که اثر سیستم گابا آرژیک در تنظیم قند خون امری پیچیده بوده و شناخت دقیق تر آن مستلزم تحقیقات بیشتری می‌باشد.

کلید واژه ها: بیکوکولین / پیکروتوکسین / گلوکز

مقدمه

گاما آمینوبوتیریک اسید (GABA) یک میانجی عصبی مهمی در سیستم اعصاب مرکزی می‌باشد (۱ تا ۵). امروزه مشخص شده که گابایرها شده در سیناپس گابا آرژیک با مولکولهای ویژه‌ای به

β آزادمی شود و با سایر سلولها از جمله سلولهای حاوی سوماتواستاتین تداخل عمل دارد (۱۵). همچنین مشخص شده که گابا و موسیمول رهاشدن سوماتواستاتین را از سلولهای α_1 پانکراس مهار می کنند و این اثر که از طریق گیرنده های گابا-A صورت می گیرد، توسط بیکوکولین مهار می شود (۱۳، ۱۴ و ۱۵). از طرفی وجود گیرنده های گابا - A بر روی سلولهای α_1 می تواند نشان دهنده دخالت گابا در ترشح سوماتواستاتین باشد (۱۵). همچنین شواهد نشان می دهد که چنانچه گابا همراه با انسولین از سلولهای β ترشح شود، می تواند عمل مهاري گلوکز را بر روی ترشح گلوکاگون از سلولهای α_2 واسطه گری کند. این عمل مهاري بدون شک توسط بازشدن کانال های کلرگیرنده های گابا- A واقع در سلولهای α_2 صورت می گیرد (۱۴). این اثر توسط ديازپام افزایش یافته و توسط بیکوکولین مهار می شود (۱۴، ۱۵).

بطور خلاصه، در مورد تنظیم اعمال آندوکرینی گابا در پانکراس می توان گفت که گابا آزاد شدن سوماتواستاتین، گلوکاگون و انسولین را تنظیم می کند (۱۳، ۱۴ و ۱۵). به منظور مقایسه اثرات ناشی از تزریق داخل صفاقی و داخل بطن مغزی بیکوکولین و پیکروتوکسین در تنظیم گلوکز پلاسمایی موش کوچک آزمایشگاهی این تحقیق انجام گرفت.

مواد و روش ها

در آزمایشات از موش سفید آزمایشگاهی، نژاد آلبینو و جنس نر در محدوده وزنی (۲۰-۲۵) گرم استفاده شد. حیوانات در درجه حرارت ($22-20^{\circ}C$) نگه داری شده و از نظر خوردن و آشامیدن بجز در مراحل انجام آزمایش محدودیتی نداشتند.

نام گیرنده متصل می شود (۷). در سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱، Hill و Bowery مشخص کردند که گابا از طریق دو جایگاه فارماکولوژیکی مختلف و مجزا عمل می کند (۸ و ۱۶). این گیرنده ها تحت عنوان گیرنده گابا- A (حساس به بیکوکولین) و گیرنده گابا- B (غیر حساس به بیکوکولین) نامگذاری شدند (۹ تا ۱۲). البته در تعدادی از مقالات وجود نوع سوم گیرنده گابا به نام گیرنده گابا - C (غیر حساس به بیکوکولین و باکلوفن) گزارش شده است (۵، ۸ و ۹). همچنین گیرنده ای به نام گیرنده گابا - x (حساس به باکلوفن و غیر حساس به بیکوکولین) در تعداد معدودی از مقالات مطرح شده است (۸).

در مورد نقش گابا در تنظیم قند خون شواهدی مبنی بر ارتباط دو جانبه بین سیستم گابا آرژیک و گلوکز خون وجود دارد. به عبارتی گفته می شود که غلظت گلوکز خون توسط سیستم گابا آرژیک تنظیم می شود. اولین بار okada و همکارش در سال ۱۹۶۷ مشاهده کردند که این نوروترانسمیتر آمینواسیدی در سلولهای آندوکرین جزایر لانگرهانس وجود دارد (۱۳ و ۱۴). پس از گذشت چند سال Vincent (1983) و Skaue (1978) با استفاده از تکنیک های ایمنوهیستوشیمی مشاهده کردند که گابا و آنزیم های وابسته (GABA-T, GAD) همراه با انسولین در تعدادی از سلولهای β واقع در مرکز جزیره قرار دارند (۱۳ و ۱۵). همچنین گزارش شده که افزایش گلوکز هم باعث آزاد شدن انسولین و هم افزایش آزاد شدن گابا می شود و همچنین گابا ممکن است در تنظیم سنتز انسولین دخالت داشته باشد (۱۵). در همین رابطه، Taniyama و همکارش در سال ۱۹۸۳ گزارش کردند که گابا به همراه انسولین از سلولهای

از برگما به مختصات ۳mm پایین تر از سخت شامه، ۱/۵mm به سمت راست نسبت به برگما، ۰/۵mm به عقب) نقطه‌ای را روی سطح جمجمه علامت زده و با استفاده از دریل دندانپزشکی به آرامی وبا دقت سوراخ گردید (۴). پس از انجام کانول گذاری و گذشت دوره بهبودی ۵ روزه تزریق دارو انجام گرفت. در اکثر نمونه‌ها پس از انجام آزمایشات جهت اطمینان از ورود صحیح کانول به داخل بطن جانبی مغز ماده رنگی (Pontaminesky blue) توسط سرنگ هامپلتون و لوله رابط به بطن جانبی تزریق شده و پس از خارج نمودن مغز آنرا به مدت ۵ روز داخل محلول فرمالین ۱۰٪ قرار داده و با تهیه برش و مشاهده نفوذ ماده رنگی به درون ناحیه بطن جانبی از صحت مراحل آزمایش اطمینان حاصل شد. به منظور مقایسه نتایج از آنالیز واریانس یکطرفه (one way ANOVA) استفاده شد و بین نمونه‌های معنی دار T-test انجام گرفت. در تمام حالات ملاک معنی دار بودن ($P < 0/05$) در نظر گرفته شد.

نتایج

در مرحله اول جهت پی بردن به اثرات محیطی پیکروتوکسین پنج گروه حیوان انتخاب گردید ($n=8$). چهارگروه اول به ترتیب دوزهای ۱، ۲، ۴ و ۶ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن پیکروتوکسین (IP) دریافت کردند و به گروه پنجم (گروه شاهد) نرمال سالین تزریق شد. خون گیری بلافاصله پس از تزریق دارو صورت گرفت و تا ۹۰ دقیقه ادامه یافت. پیکروتوکسین به صورت وابسته به دوز و زمان به ترتیب زیر سبب افزایش قند خون گردید:

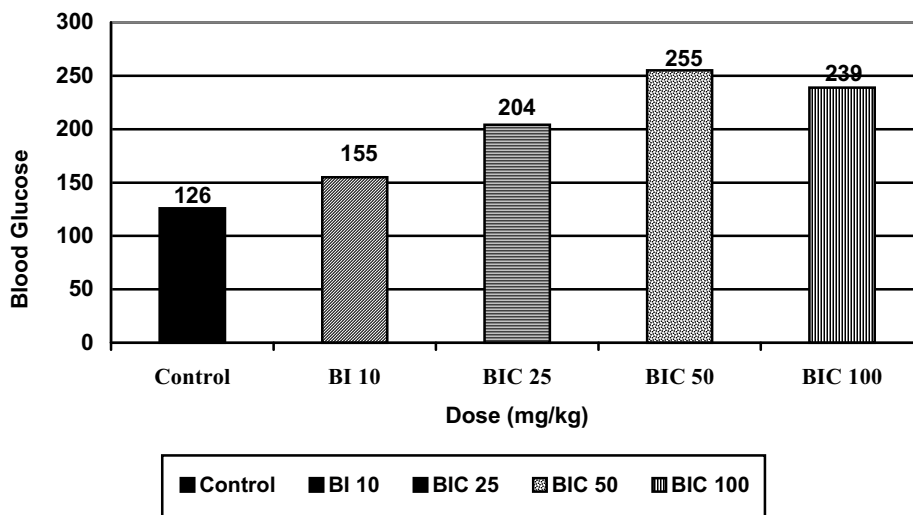
با دوز ۱mg/kg قادر به افزایش قند خون پس از

به منظور اندازه‌گیری قند خون در فواصل زمانی معین، خون‌گیری از سینوس چشمی (Retro orbital sinus) انجام گرفت و پس از جداسازی سرم غلظت قند با روش ارتوتولوئیدین و با استفاده از اسپکتروفتومتر در طول موج ۶۵۰ نانومتر اندازه‌گیری شد (۶). در هر سری از آزمایشات اثر دوزهای مختلف داروها روی قند خون بررسی شده و میانگین تغییرات قند خون مربوط به هر دوز در زمانهای معین بدست آمد.

در این تحقیق بیکوکولین و پیکروتوکسین به صورت جداگانه (آتاگونست‌های گیرنده گابا - A) در دوزهای (۱۰۰، ۵۰، ۲۵، ۱۰ نانوگرم در میکرولیتر) به صورت داخل بطن مغزی (ICV) و در دوزهای (۱، ۲، ۴، ۶) میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن) به صورت داخل صفاقی (IP) تزریق شد و نتایج حاصل از تزریق هر دارو در گروه آزمایشی با نتایج حاصل از تزریق سالین در گروه کنترل مورد مقایسه قرار گرفت. داروهای این تحقیق از شرکت SIGMA تهیه شده و حلال آنها آب مقطر بوده است. همچنین جهت بیهوش کردن حیوان از پنتوباریتال سدیم استفاده شد (۱۷). در همه آزمایشات حجم ۲ میکرولیتر از دارو یا سالین تزریق شد. گروه بندی حیوانات بسته به نوع و روش تزریق و دوز داروها صورت گرفت و در هر گروه تعداد حیوانات ۸ عدد بود. بلافاصله پس از تزریق داروها خونگیری از سینوس چشمی حیوان انجام شد. هر ۱۵ دقیقه یکبار تکرار شد و تا ۹۰ دقیقه ادامه یافت.

حیوان توسط پنتوباریتال سدیم (داخل صفاقی، ۴۰mg/kg) بیهوش گردیده و داخل دستگاه استریوتاگس ثابت شد. پس از آشکار شدن نقطه برگما جهت جایگذاری کانول در بطن جانبی مغز

۳۰ دقیقه با ($p < 0/05$) و پس از ۴۵ دقیقه با ($p < 0/01$) می باشد. دوزهای ۴ mg/kg و ۷۵، ۹۰ و ۱۰۰ mg/kg قادر به افزایش قند خون در دقایق ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰ و ۹۰ با ($p < 0/01$) می باشند (نمودار ۱).

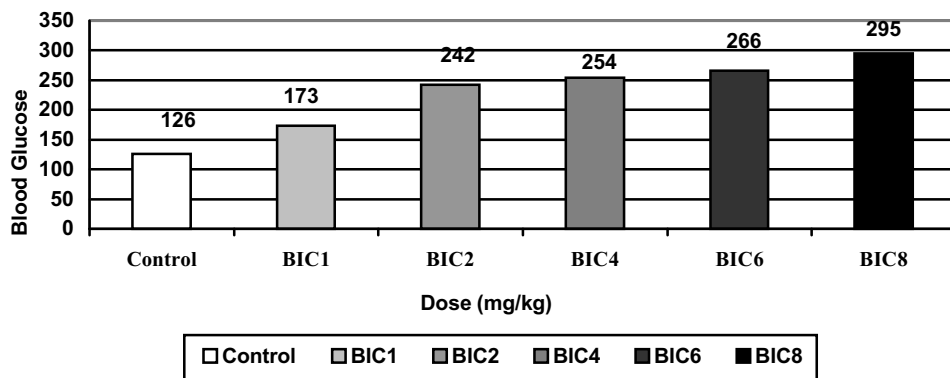

** $P < 0/01$ *** $P < 0/001$

نمودار ۱: اثر پیکروتوکسین بر روی غلظت قند خون در ۴۵ دقیقه پس از تزریق دارو: حیوانات در لحظه شروع آزمایش پیکروتوکسین (۱، ۲، ۴، ۶، ۸) و یا سالین دریافت کرده اند. هر نقطه بیانگر $Mean \pm SEM$ قند خون در هر ۱۰۰ cc خون در هشت حیوان است ($n=8$).

با دوز ۱ mg/kg قادر به افزایش قند خون در دقایق ۳۰ و ۴۵ با ($p < 0/001$) می باشد. دوز ۲ mg/kg بیکوکولین افزایش قند خون را در دقایق ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵ و ۹۰ با ($p < 0/001$) ایجاد می کند. دوزهای ۴ mg/kg و ۶ mg/kg پس از ۱۵ دقیقه با ($p < 0/01$) و در دقایق ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵ و ۹۰ با ($p < 0/001$) هیپرگلیسمی ایجاد می کند و دوز ۸ mg/kg در دقایق ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵ و ۹۰ با ($p < 0/001$) قادر به افزایش قند خون می باشد (نمودار ۲).

در مرحله دوم جهت پی بردن به اثرات محیطی بیکوکولین شش گروه حیوان انتخاب گردید ($n=8$). در پنج گروه به ترتیب دوزهای ۱، ۲، ۴، ۶، ۸ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بیکوکولین (IP) تزریق شد و گروه ششم سالین را دریافت کردند. خون گیری بلافاصله پس از تزریق دارو شروع شد و تا ۹۰ دقیقه ادامه یافت. بیکوکولین به صورت وابسته دوز و زمان به ترتیب زیر سبب افزایش قند خون گردید:

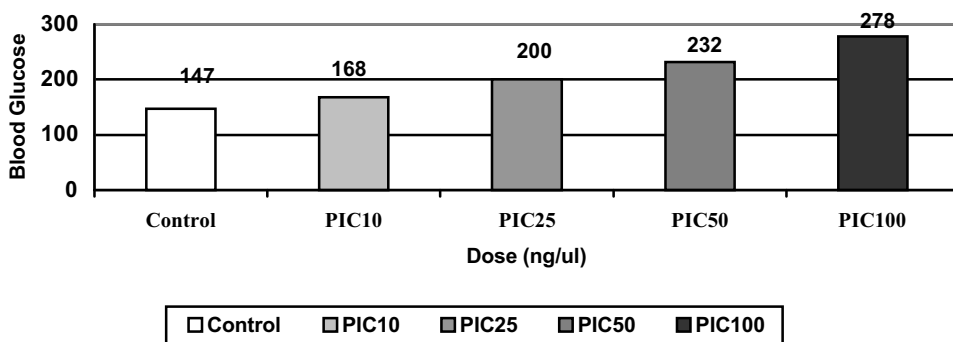

*** P<0/001

نمودار ۲: اثر بیوکولین بر روی غلظت قند خون در ۴۵ دقیقه پس از تزریق دارو: حیوانات در لحظه شروع آزمایش بیوکولین (۱،۲،۴،۶،۸mg/kg,IP) و یا سالین دریافت کرده‌اند. هر نقطه بیانگر Mean±SEM قند خون در هر ۱۰۰cc خون در هشت حیوان است (n=۸).

در دوز ۱۰ ng/ul قادر به افزایش قند خون پس از ۴۵ دقیقه با (p<0/05) و پس از ۹۰ دقیقه با (p<0/01) می‌باشد. در دوز ۲۵ ng/ul پس از ۱۵ دقیقه با (p<0/05) و پس از ۳۰ دقیقه با (p<0/01) و در ۴۵ و ۶۰ (p<0/001) منجر به افزایش قند خون می‌شود. در دوز ۵۰ ng/ul افزایش معنی‌داری در قند خون در ۳۰، ۴۵، و ۶۰ با (p<0/001) ایجاد می‌شود. پس از تزریق دارو در دوز ۱۰۰ ng/ul افزایش معنی‌داری در قند خون در ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰ و ۷۵ (p<0/001) دیده می‌شود (نمودار ۳).

در مرحله سوم جهت پی بردن به اثرات مرکزی پیکرو توکسین پنج گروه حیوان که دوره بهبودی ۵ روزه راسپری کرده بودند، انتخاب گردید (n=۸). در ۴ گروه به ترتیب دوزهای ۱۰ و ۲۵ و ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم در میکرولیتر پیکرو توکسین و گروه پنجم سالین را به صورت داخل بطن مغزی (ICV) دریافت کردند. خون‌گیری بلافاصله پس از تزریق دارو صورت گرفت و هر ۱۵ دقیقه تکرار شد و تا ۹۰ دقیقه ادامه داشت. پیکرو توکسین به صورت وابسته به دوز و زمان به ترتیب زیر سبب افزایش قند خون گردید:

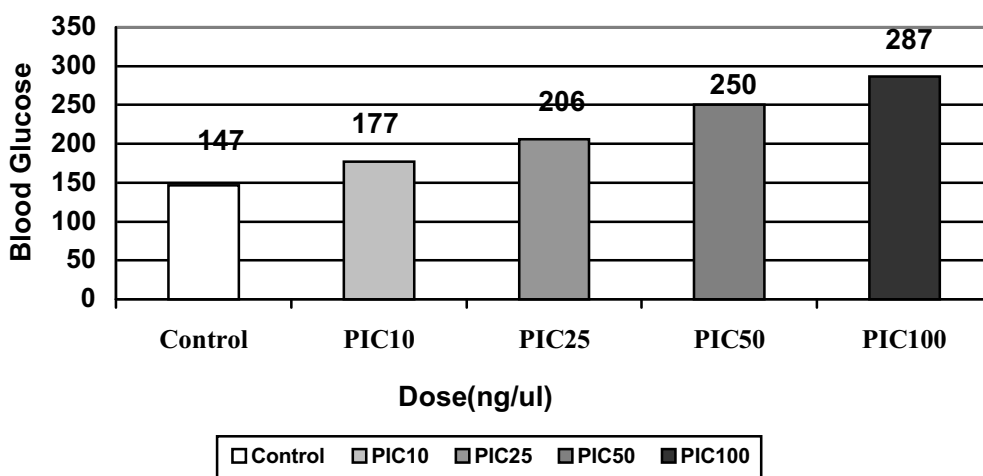
** P<0/01

*** P<0/001

نمودار ۳: اثر پیکرو توکسین بر روی غلظت قند خون در ۴۵ دقیقه پس از تزریق دارو: حیوانات در لحظه شروع آزمایش پیکرو توکسین (۱۰، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ng/ul,ICV) و یا سالین دریافت کرده‌اند هر نقطه بیانگر Mean±SEM قند خون در هر ۱۰۰ cc خون در هشت حیوان است. (n=۸).

بیکوکولین به صورت وابسته به دوز و زمان به ترتیب زیر سبب افزایش قند خون گردید: دوز ۱۰ng/ul در دقایق ۱۵، ۴۵، ۷۵ با ($p < 0/05$) و در ۶۰ دقیقه با ($p < 0/001$) سبب افزایش قند خون شد. دوز ۲۵ng/ul منجر به افزایش قند خون در دقایق ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵ با ($p < 0/001$) گردید. دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم در میکرولیتر افزایش معنی داری در قند خون در دقایق ۱۵، ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵ و ۹۰ با ($p < 0/001$) ایجاد کرد (نمودار ۴).

در مرحله چهارم جهت پی بردن به اثرات مرکزی بیکوکولین پنج گروه حیوان انتخاب شد. این حیوانات دوره بهبودی ۵ روزه را سپری کرده بودند ($n=8$). در ۴ گروه به ترتیب بیکوکولین در دوزهای ۱۰ و ۲۵ و ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم در میکرولیتر گروه پنجم سالیان را به صورت داخل بطن مغزی (ICV) دریافت کردند. خون‌گیری بلافاصله پس از تزریق دارو صورت گرفت و هر ۱۵ دقیقه تکرار شد و تا ۹۰ دقیقه ادامه داشت.

* $P < 0/05$

*** $P < 0/001$

نمودار ۴: اثر بیکوکولین بر روی غلظت قند خون در ۴۵ دقیقه پس از تزریق دارو: حیوانات در لحظه شروع آزمایش بیکوکولین (ICV, ۱۰۰، ۵۰، ۲۵، ۱۰) و یاسالین دریافت کرده‌اند. هر نقطه بیانگر Mean \pm SEM قند خون در هر ۱۰۰cc خون در هشت حیوان است. ($n=8$)

بحث و نتیجه گیری

A رابلوک کند ولی با افزایش دوز به میزان ۲، ۴، ۶ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم، اختلاف معنی داری در قند خون ($p < 0/001$) در همه دوزها از زمان ۱۵ دقیقه به بعد مشاهده می شود که این زمان ممکن است برای فعال شدن مکانیسم های تنظیمی لازم باشد. نکته دیگر این است که افزایش قند خون تا زمان ۴۵ دقیقه در همه دوزها مشاهده می شود ولی پس از این زمان قند خون تقریباً طبق الگوی یکسانی کاهش می یابد و در ۹۰ دقیقه به حداقل به

در این تحقیق در مرحله اول، پیکروتوکسین به صورت وابسته به دوز یک افزایش معنی دار ($p < 0/05$) در قند خون موشهای گروه آزمایشی در مقایسه با موشهای گروه کنترل ایجاد کرده است (نمودار ۱). پیکروتوکسین با دوز ۱mg/kg فقط قادر به افزایش قند خون پس از ۳۰ دقیقه با ($p < 0/05$) و پس از ۴۵ دقیقه با ($p < 0/01$) می باشد و این نشان می دهد که احتمالاً در این دوز پیکروتوکسین نتوانسته به طور کامل گیرنده گابا-

مقدار خود می‌رسد. احتمالاً علت افزایش قند خون تا زمان ۴۵ دقیقه این است که پیکروتوکسین بانشتن بر روی جایگاه خودش در روی گیرنده گابا - A، آن را بلوک کرده و لذا اثر مهارى گابا بر روی ترشح هورمون‌های سوماتواستاتین و گلوکاگون برداشته می‌شود و به دنبال آن قند خون افزایش می‌یابد (۱۵ و ۱۴). علت کاهش قند خون از زمان ۴۵ دقیقه تا ۹۰ دقیقه را می‌توان به این ترتیب توجیه نمود که بدنبال افزایش قند خون ترشح انسولین از سلولهای β پانکراس افزایش یافته و بدنبال آن میزان گلوکز خون کاهش می‌یابد. همچنین مطابق گزارشات محققین روشن شده که افزایش گلوکز علاوه بر ترشح انسولین، منجر به ترشح گابا از سلولهای β پانکراس می‌شود (۱۵) و از آنجایی که گابا در حالت عادی اثر مهارى بر روی ترشح سوماتواستاتین و گلوکاگون دارد (۱۳، ۱۴ و ۱۵) راین قند خون در این مرحله کاهش می‌یابد. نتایج آزمایشات محققین تائید کننده نتایج آزمایشات فوق می‌باشد.

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که آنتاگونیست گابا (Ro5-3663) که احتمالاً در جایگاه پیکروتوکسینین (Picrotoxinine) واقع در گیرنده گابا - A عمل می‌کند در دوز (mg/kg, IP) ۱۰-۵ باعث افزایش قند خون موش سوری می‌شود (۱۸).

در مرحله دوم بی‌کوکولین به صورت وابسته به دوز، افزایش معنی‌داری ($p < 0/05$) در قند خون موشهای گروه آزمایشی در مقایسه با موشهای گروه کنترل ایجاد کرده است (نمودار ۲). بی‌کوکولین با دوز ۱ mg/kg قادر به افزایش قند خون در دقایق ۳۰ و ۴۵ با ($p < 0/001$) می‌باشد در حالیکه با افزایش دوز (۶، ۴، ۲

اختلافات معنی‌داری ($p < 0/001$) قند خون از ۱۵ دقیقه به بعد مشاهده می‌شود که این ۱۵ دقیقه احتمالاً صرف‌فعال شدن مکانیسم‌های تنظیمی می‌شود. در این نمودار هم مشابه نمودار اثر پیکروتوکسین تا زمان ۴۵ دقیقه قند خون در همه دوزها افزایش می‌یابد ولی پس از گذشت این زمان طبق الگوی خاصی کاهش می‌یابد و در ۹۰ دقیقه به حداقل مقدار خودش می‌رسد. از آنجایی که بی‌کوکولین آنتاگونیست رقابتی است، برای نشستن بر روی گیرنده گابا - A با آن رقابت می‌کند و ضمن اشغال گیرنده آنرا بلوک می‌کند. بنابراین اثر مهارى گابا بر روی ترشح سوماتواستاتین و گلوکاگون حذف می‌شود و قند خون افزایش می‌یابد. در مرحله دوم (از ۴۵ دقیقه تا ۹۰ دقیقه) بدلیل افزایش قند خون ترشح انسولین زیاد شده و لذا قند خون کاهش می‌یابد. نتایج این تحقیق، توسط گزارشات قبلی تایید می‌شود به این صورت که شواهد نشان می‌دهد چنانچه گابا همراه با انسولین از سلولهای β ترشح شود، می‌تواند عمل مهارى گلوکز را بر روی ترشح گلوکاگون از سلولهای α_2 واسطه‌گری کند و تاکید شده که این عمل مهارى بدون شک توسط باز شدن کانال‌های کلر گیرنده‌های گابا - A واقع در سلولهای α_2 صورت می‌گیرد و این اثر توسط بی‌کوکولین مهار می‌شود (۱۴ و ۱۵) علاوه بر این گزارش شده که گابا ره‌اشدن گلوکاگون تحریک شده توسط آرژینین را (به میزان ۷۰٪) کاهش می‌دهد و دیده شده که این اثر گابا توسط اضافه کردن ۱۰۰ میکرو مول بی‌کوکولین مهار می‌شود. همچنین گزارش شده که اضافه کردن ۱۰۰ میکرو مول بی‌کوکولین باعث افزایش معنی‌داری ($p < 0/05$) در ترشح سوماتواستاتین می‌شود (۱۹). در تعدادی از مقالات

گلوکاگون مؤثر است. از طرفی مطالعات نروآناتومیکی و فیزیولوژیکی نشان می‌دهند تحریک هسته آمیگوس که یکی از منابع موتونورون‌های واگ در ساقه مغز است و پانکراس را عصب دهی می‌کند، باعث افزایش آزاد شدن انسولین می‌شود (۲۰). همچنین مشخص شده که گابا یکی از نوروترانسمیترهای نورون‌های ورودی به این هسته می‌باشد که در ارتباط با ترشح انسولین نقش دارد (۲۰). بنابراین می‌توان گفت که احتمالاً با مهار گیرنده گابا- A، آزاد شدن انسولین توسط فاکتورهای مختلفی در CNS ممانعت شود و بدنبال کاهش انسولین، قند خون افزایش یابد. از زمان ۴۵ دقیقه به بعد ممکن است این اثرمهارى به دلایل مختلفی (از جمله متابولیسم شدن دارو و کوتاه بودن نیمه عمر دارو...) از روی گیرنده برداشته شود. یا اینکه ممکن است افزایش قند خون مستقیماً منجر به افزایش آزاد شدن انسولین شود و بنابراین قندخون کاهش می‌یابد.

در مرحله چهارم بیکوکولین به صورت وابسته به دوز افزایش معنی‌داری ($p < 0/05$) را در قند خون موشهای گروه آزمایشی و مقایسه با موشهای گروه کنترل ایجاد کرده است (نمودار ۴). بیکوکولین با دوز ۱۰ ng/ul در دقایق ۱۵، ۴۵، ۷۵ با ($p < 0/05$) و پس از ۶۰ دقیقه با ($p < 0/001$) قادر به افزایش قند خون شد. با افزایش دوز به میزان ۲۵ ng/ul در دقایق ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵، ۹۰ با ($p < 0/001$) افزایش قند خون ایجاد شد. در دوزهای (ng/ul) ۱۰۰، ۵۰، ۱۰۰، ۵۰ بیکوکولین در دقایق ۱۵، ۴۵، ۶۰، ۷۵ با ($p < 0/001$) قادر به افزایش قند خون شد. همچنین افزایش قند خون در همه دوزها (به استثنای ۱۰۰ ng/ul) تا ۶۰ دقیقه ادامه دارد و پس از آن تا ۹۰ دقیقه کاهشی در میزان قند خون ایجاد می‌شود. به نظر می‌رسد که در مرحله اول

مطرح می‌شود که گابا ممکن است در تنظیم سنتز انسولین دخالت داشته باشد. از طرفی گزارش شده که افزایش گلوکز هم باعث افزایش آزاد شدن انسولین و هم افزایش آزاد شدن گابا می‌شود (۱۵). در مرحله سوم پیکروتوکسین به صورت وابسته به دوز یک افزایش معنی‌داری ($p < 0/05$) را در قند خون موشهای گروه آزمایشی در مقایسه با موشهای گروه کنترل ایجاد کرده است (نمودار ۳). پیکروتوکسین با دوز ۱۰ ng/ul فقط قادر به افزایش قند خون پس از ۴۵ دقیقه با ($p < 0/05$) و پس از ۹۰ دقیقه با ($p < 0/01$) می‌باشد و این بیانگر آن است که در این دوز احتمالاً پیکروتوکسین به طور کامل نتوانسته گیرنده گابا- A را بلوک کند ولی با افزایش دوز به میزان ۲۵ و ۵۰ و ۱۰۰ نانوگرم در میکرولیتر اختلاف معنی‌داری با ($p < 0/05$) در همه دوزها از زمان ۱۵ دقیقه تا ۶۰ دقیقه مشاهده می‌شود و این ۱۵ دقیقه ممکن است برای فعال شدن مکانیسم‌های تنظیمی لازم باشد. نکته قابل ذکر این است که در همه دوزها یک افزایش قند خون تا زمان ۴۵ دقیقه مشاهده می‌شود ولی پس از این زمان قند خون تقریباً طبق الگوی خاصی کاهش می‌یابد و در ۹۰ دقیقه به حداقل مقدار خود می‌رسد. احتمالاً علت افزایش قند خون تا زمان ۴۵ دقیقه این است که پیکروتوکسین بانشتن بر روی جایگاه خودش در گیرنده گابا- A این گیرنده را بلوک کرده و لذا اثر مهارى گابا بر روی ترشح هورمونهای سوماتواستاتین و گلوکاگون برداشته می‌شود و بدنبال آن قند خون افزایش می‌یابد (۱۴ و ۱۵). علت کاهش قند خون از زمان ۴۵ دقیقه تا ۹۰ دقیقه را می‌توان با دلایل ذکر شده قبلی توجیه نمود. همچنین به نظر می‌رسد که در حالت عادی فاکتورهای مختلفی از سیستم عصبی مرکزی بر روی آزاد شدن انسولین و

منجر به افزایش مقادیر انسولین پلاسمایی نمی‌شود (۲۰). با این وجود نقش فیزیولوژیکی گابا بر روی نورون‌هایی که سلول‌های β پانکراس را عصب دهی می‌کنند هنوز روشن نشده است. به عبارت دیگر علت این که چرا به دنبال تزریق بیکوکولین در این هسته، مقادیر زیادی انسولین از پانکراس آزاد می‌شود هنوز مشخص نشده است (۲۰). در مجموع می‌توان گفت که گیرنده گابا - A احتمالاً از طریق افزایش سطح پلاسمایی انسولین و کاهش گلوکاگون و سوماتواستاتین باعث کاهش میزان قند خون می‌شود. همچنین به نظر می‌رسد که گیرنده‌های گابا - A در تنظیم قند خون نقش مهمی دارند. در خاتمه باید اضافه نمود که اثر سیستم گابا ارژیک بر روی تنظیم قند خون پیچیده بوده و شناخت دقیق‌تر آن مستلزم تحقیقات بیشتری می‌باشد.

بیکوکولین با قرار گرفتن بر روی گیرنده گابا - A آنرا مهار کرده و مانع اثر مهاری گابا بر روی قند خون شود و لذا قند خون افزایش یابد و بعد از گذشت مدت زمان (حدود ۶۰ دقیقه) افزایش ترشح انسولین در اثر افزایش گلوکز منجر به کاهش قند خون در مرحله دوم شده. و لذا در ۹۰ دقیقه قند خون به کمترین میزان خودش می‌رسد.

همچنین گزارش شده که چنانچه تزریق بیکوکولین به داخل هسته آمیگوس صورت گیرد باعث آزاد شدن انسولین به مقدار زیاد می‌شود. این نتایج تایید می‌کنند که نورون‌های هسته آمیگوس که قادرند مقادیر انسولین پلاسمایی را تنظیم کنند، تحت تاثیر مهار گابا می‌باشند و مشخص شده که این اثر مختص نورون‌های هسته آمیگوس است زیرا تزریق بیکوکولین به سایر هسته‌های ساقه مغز

منابع

- Baraldi M, Gradison L, Guidotti A. Distribution and Metabolism of Muscimol in the Brain and other Tissues of the Rat. *J Neurochem* 1979; 18: 57-62.
- Bereiter DA, Berthoud HR, Becker MJA. Brainstem Infusion of the G-Aminobutyric Acid Antagonist Bicuculline Increases Plasma Insulin Levels in the Rat. *Endocrinol* 1982; 111: 324-328.
- Bowery NG. GABA B. Receptors and their Significance in Mammalian Pharmacology. *Tips* 1989; 10: 401-407.
- Chen R, Robinson SE. The Effect of Cholinergic Manipulations on the Analgesic Response to Carboxin in Mice. *Life Sci* 1990; 47: 1947-1954.
- Curtis DR, Duggan AW, Felix D, Johnston AR. GABA, Bicuculline and Central Inhibition. *Nature* 1970; 226: 1222-1224.
- Dobo WASKI EM. An O-toluidine Method for Body Fluid Glucose Determination. *Clin Chem* 1982; 8: 215-220.
- Enna SJ, Maggi A. Biochemical Pharmacology of GABA Ergic Agonists. *Life Sci* 1979; 24: 1727-1738.
- Enna SJ, Snyder SH. Properties of γ -Aminobutyric Acid GABA Receptor Binding in Rat Brain Synaptic Membrane Fractions. *Brain Research* 1975; 10: 81-97.
- Erdo SL, Wolf JR. γ -Aminobutyric Acid Outside the Mammalian Brain. *J Neurochem* 1990; 54: 363-372.
- Ferreira MBC, Medina JH, Izquierdo I. Late Posttraining Memory Processing by Entorhinal Cortex: Involvement of NMDA and GABAergic Receptors, *Pharmac. Biochem Behav* 1992; 41: 767-771.
- Hylden JLK, Wilcox GL. Pharmacology Characterization of Substance P-induced Nociception in Mice: Modulation by Opioid and Noradrenergic Agonists at the Spinal Level. *J Pharmacol Exp Ther* 1983; 226: 398-404.
- Matsumoto RR. GABA Receptors: Are Cellular Differences Reflected in function? *Brain Res* 1989; 14: 203-225.
- Niigina A. Neural Mechanisms in the Control of Blood Glucose Concentration. *Nature* 1989; 119: 833-840.
- Ong J, Kerr DIB. GABA Receptors in Peripheral Tissues. *Life Sci* 1990; 46: 1489-1501.

15. Paredes RG, Anders A. GABA and Behavior: The Role of Receptor Subtypes. *Neuro SCI BIO Behav REV* 1992; 16: 145-170.
16. Patton HD, Fuchs AF, Hille B, Scher AM, teiner R. *Text book of Physiology*. 21 st ed. Philadelphia: WB Saunders, 1989: 81-97.
17. Reynolds JEF. *The Extra Pharmacopeia*. 29th ed. London: The pharmaceutical press, 1996: 81-97.
18. Rorsman P, Berggren PO, Bokvist K. Glucose-Inhibition of Glucagon Secretion Involves Activation of GABAA - Receptor Chloride Channels. *Nature* 1989; 341: 233-236.
19. Sieghart W. Multiplicity of GABAA - Benzodiazepine Receptors. *Tips* 1989;10: 407-410.
20. Webster RA, Jordan CC. *Neurotransmitters, Drugs and Disease*. 1 st ed. London: Blackwell, 1989:235-245.

A Comparative Study of The Effects of Intraperitoneal and Intracerebellar Ventricle Injection of Picrotoxin and Biccuculine on Regulation of Blood Glucose Concentration in Mice

Ghirvani Z , Poor gholami H.

Abstract

Introduction: GABA is a inhibitory neurotransmitter in CNS that plays an important role in the regulation of blood glucose. There have been reports that GABA-A receptors might cause a reduction in the concentration of blood glucose by increasing the insulin plasma and decreasing the glucagon and somatostatine.

Objective: This study was carried out to compare the effects of interaperitoneal and intracerebellar ventricle injection of Picrotoxin and Biccuculine on regulation of blood glucose concentration in mice.

Materials and methods: In this experimental study, male albino mice weighing 20-30 grams were used. Serial blood collection from each animal was done by retro- orbital sinus puncture, and glucose concentration was measured using O-toluidin. In this experiment, the effect of different doses (IP and ICV) injection of Picrotoxin and Biccuculine on blood glucose was studied. One-way variance analysis and t-test were adopted in statistical analysis of the collected data.

Results: The results indicated that IP and ICV injection of Picrotoxin and Biccuculine induce significant increase of blood glucose concentration in two groups ($p < 0.05$). Another point is that increased blood glucose concentration is observed until 45-th mintue in all doses but after this time, blood glucose almost according to similar pattern is reduced and in 90 minutes, it will reach its minimal level.

Conclusion: Therefore, it seems that GABA- A receptors have an inhibiting role in regulation of blood glucose. Further research seems inevitable since the effects of GABA-A receptors on blood glucose concentration is a complex phenomenon.

Key words: Bicucullin/ Glucose/ Picrotoxin